

Sagsøgeren har for det tredje gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningen med hensyn til fradraget for agentprovision, særligt grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), senest ændret ved forordning nr. 2238/2000⁽³⁾. Ifølge sagsøgeren finder artikel 2, stk. 10, litra i), som ændret ved forordning nr. 1972/2002⁽⁴⁾, ikke anvendelse, idet den forhåndenværende tilbagebetalingsprocedure ville vedrøre fortsættelsen af den oprindelige procedure. Subsidiært har sagsøgeren anført, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), som ændret ved forordning nr. 1972/2002.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2229/2003 af 22.12.2003 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af silicium med oprindelse i Rusland (EFT L 339, s. 3).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2238/2000 af 9.10.2000 om ændring af forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab. (EFT L 257, s. 2).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1972/2002 af 5.11.2002 om ændring af forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 305, s. 1).

Sag anlagt den 6. juni 2006 — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket mod Kommissionen

(Sag T-152/06)

(2006/C 178/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (Stockholm, Sverige) (ved lawyers M. Merola og L. Armati)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Søgsmålet antages til realitetsbehandling.

— Den anfægtede beslutning annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at indlede en procedure i henhold til artikel 88, stk. 2, EF.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning om ikke at forfølge sin undersøgelse af sagsøgerens klage vedrørende tre former for støtte til Stockholm Visitors Board AB («SVB»), nemlig: Den årlige tildeling fra Stockholms bystyres budget til fordel for SVB, den løbende dækning af SVB's tab før skat af selskabets moderselskab samt selskabets fortrinsadgang til offentlige midler til dækning af de tjenesteydelser, der er omfattet af Stockholm-Kortet. Kommissionen konkluderede, at disse foranstaltninger ikke udgjorde ulovlig støtte.

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede beslutning har tilsidesat flere bestemmelser i traktaten og forordning nr. 659/1999⁽¹⁾.

Sagsøgeren gør for det første gældende, at Kommissionens undladelse af at indlede den formelle undersøgelsesprocedure udgør en tilsidesættelse af artikel 88, stk. 3, EF samt artikel 4 i forordning nr. 659/1999. Ifølge sagsøgeren var Kommissionen bekendt med støttens eksistens og var ikke i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at fastslå, at de omhandlede foranstaltninger kunne kvalificeres som eksisterende støtte.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at Kommissionen foretog urigtig anvendelse af artikel 87 og artikel 66, stk. 2, EF, for så vidt som den erklærede, at godtgørelsen for at udføre opgaverne vedrørende turistinformation var omfattet af bestemmelserne om tjenesteydelser af almen økonomisk interesse.

Sagsøgeren gør for det tredje gældende, at Kommissionen foretog urigtig anvendelse af artikel 87 og 88 EF samt artikel 1, litra b), i forordning nr. 659/1999, da den erklærede, at såfremt godtgørelsen for opgaver vedrørende turistinformation skulle betragtes som støtte, ville der være tale om eksisterende støtte og ikke ulovlig støtte, der under alle omstændigheder ville være forenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren gør for det fjerde gældende, at Kommissionen foretog urigtig anvendelse af artikel 87, stk. 1, og artikel 88, stk. 3, EF, da den fastslog, at SVB's erhvervs-mæssige aktiviteter blev udført på markedsbetingelser og derfor ikke blev finansieret af statsstøtte. Sagsøgeren gør navnlig gældende, at Kommissionen undlod at tage stilling til spørgsmålet om dækningen af SVB's tab af dette selskabs moderselskab, der er fuldstændigt ejet af bystyret.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten samt tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, da varigheden af den indledende undersøgelse var for lang.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 13. juni 2006 — European Association of Euro-Pharmaceutical Companies mod Kommissionen

(Sag T-153/06)

(2006/C 178/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Association of Euro-Pharmaceutical Companies (Bruxelles, Belgien) (ved lawyers W. Rehmann og M. Hartmann-Rüppel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullationsøgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens beslutning D/201953 af 10. april 2006, der afviser tre klager indgivet af EAEPC mod GlaxoSmith-Kline for overtrædelse af artikel 82 EF, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning i sagerne COMP/38.181, 38.274 og 38.275 — EAEPC/Glaxo Greece (Imigran, Lamictal, Severent) vedrørende tre klager indgivet af sagsøgeren, hvori det blev gjort gældende, at under GlaxoSmithKlines græske datterselskab overtrædes artikel 82 EF ved at afvise at levere de tre produkter Imigran, Lamictal og Severent til græske lægemiddelgrossister, og dermed begrænse parallelhandelen. Det blev i den anfægtede

beslutning meddelt sagsøgeren, at den græske konkurrencestyrelse var i gang med at behandle sagen, og klagerne blev afvist i henhold til artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (¹).

Sagsøgeren har til støtte for påstanden gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat pligten til at give en fyldestgørende begrundelse. Ifølge sagsøgeren er den blotte henvisning til ordlyden af artikel 13 i forordning nr. 1/2003 ikke tilstrækkelig til at give sagsøgeren mulighed for at vurdere, om Kommissionen har taget hensyn til alle fakta og omstændigheder, og retterne mulighed for at udøve deres prøvelsesret.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 211 og artikel 85 EF samt forordning nr. 1/2003 ved ikke at tage ansvaret i en sag fra den græske konkurrencestyrelse i henhold til artikel 11, stk. 6, i forordning nr. 1/2003. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen ikke taget hensyn til, at den nationale procedure er for tidskrævende til at nå frem til et tilfredsstillende resultat, at klagerne rejste nye og grundlæggende spørgsmål vedrørende Fællesskabets konkurrenceregler, og vedrører problemstillinger, som findes i mere end en medlemsstat, samt at Kommissionen skal sikre en effektiv overholdelse af traktatens konkurrenceregler.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EØS-relevant tekst) (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 5. juni 2006 — Den Italienske Republik mod Kommissionen

(Sag T-154/06)

(2006/C 178/69)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved Avvocato dello Stato Paolo Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber